

Gecenin Karanlığında 2

– kul mehmet · 16 Ekim 2023

Gecenin Karanlığında-2-

Düşününce karabaşın yaptığının doğal düşünce boyutunun ölçüleri içinde anlaşılması, ilk bakışta gözletilemez farkına varılamaz. Yılların verdiği emek, ona olan sevgimin onda, anlaşılabilir olan iç duygusuyla karşılık bulmasının neticesidir. Aslında hayat nerede başlayarak nereye ulaşmış olmanla ilgili, yürüdüğümüz rutin istikametlerle kendi elimizle ördüğümüz duygu ve hislerin bütünü olan bir yolun yürünmesi değil midir? Gelgitler kırılmalar, çevremizde var olanları fark ederek ilgilenerek, içini hoşlukla doldurduğumuz alanların farkına vararak yaşamak değil midir hayat? Karabaşın beni görünce gözündeki ışıltı, ince ve solgun yapısıyla, sevgi gücünün fazlalığıyla ben sabahları sokağa çıkmadan önce kapımızın önünde oturur benim dışarıya çıkmamı beklerdi. Komşularımız bu sevginin derecesini benim gibi anlamakta güçlük çekerken, ben onunla iken o pamuk tüylerini bedenini okşarken içindeki o deha'sa içgüdüsunü harekete geçirmeme bağlıyordum ben. Arkadaşlarım kendilerince açıklamasız ve beklenmedik sevginin karşısında, sinirlenirken beni oyunlarda dışlarken, her günüm onlarla fırtınalı bir gecenin yol açtığı sertlikle, kavga ve sertlikle geçerdi. Ben bir ısılıkla karabaşı çağırır, onunla o yırtık toplu oyunlar oynarken, onlar şaşkınlık içinde bakarken, ben onları da bu oyuna dâhil eder oynamaya başlayarak, aramızdaki buzları eritirdim. Karabaş insanları ve nesnelere dikkatlice izler gözlemler sonrasında insanların ve çocukların yanına yaklaşırdı.

Oysa bende daha ilk görüşte bir ovanın ortasında tek başına terk edilerek zayıf kaldığı anda, benim ona koşarak sarılmam ve mahalleye getirerek bir kulübe yaparak, içine atarak suyunu ihtiyacı olan besinleri vermem ilişkimizi sağlamlaştırmıştı. Haydar abimin baytar olması sebebiyle rica ederek tedavi etmesinin sonucunda sağlığına kavuşmuş mahallemizden önce benim sevincimi ikiye katlayarak, mahalleyi geceleri kolaçan ederek sıkıntılı durumlarda havlayarak haber vermesi nedeniyle de mahallede sevilir olmuştu. Unutmam bir gece uzun havlamış mahalleyi ayağa kaldırmıştı. Koyunları olan

Rüstem amcanın ahırına dadanan tilkilerin yaklaşmaması için havlayarak mücadele etmesinin sonucunda mahalleli kalkarak tilkileri onunla beraber kovalamış, haftalarca köylüler nöbet tutarken, sonunda bu işi karabaşa devir etmişlerdi.

Mehmet Aluç